

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้มาเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 4 แห่ง คือที่วิหารพระมงคลบพิตร วัดหน้าพระเมรุ วัดใหญ่ชัยมงคล และวัดพนัญเชิงวรวิหาร เพราะว่ามีผู้มาเที่ยวในสถานที่ทั้ง 4 แห่งนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งสะดวกในการเก็บข้อมูล

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไว้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงใช้สูตรของ คอชเรน (อกินันท์ จันตะนี. 2550 : 25 ; อ้างอิงจาก Cochran, 1953. **Sampling Techniques**. p. 47) ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

n แทน จำนวนหรือขนาดตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ

P แทน สัดส่วนของประชากรและโอกาสที่ได้จากประชากร (0.50)

E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ($e = 0.05$)

Z แทน ค่าที่ได้จากการเปิดตารางสถิติ Z โดยอาศัยค่าพื้นที่ $\frac{\alpha}{2}$ ได้จากค่าระดับ

ความเชื่อมั่น ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2}$$

$$= \frac{0.9604}{0.0025}$$

$$= 384.16$$

ตาราง 1 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
วิหารพระมงคลบพิตร	96
วัดหน้าพระเมรุ	96
วัดใหญ่ชัยมงคล	96
วัดพนัญเชิงวรวิหาร	96
รวม	384

3. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accident) จากผู้มาเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังตาราง 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามโดยใช้วิธีส่งกลุ่มตัวอย่างทำโดยตรงและรอรับคืนทันที

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Questionnaire)

การตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อย
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมาก
- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และแปลผล โดยใช้เกณฑ์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2536 : 100)

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ซึ่งทำให้ได้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของเนื้อหาและภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 30 คน กับผู้มาเที่ยวที่วิหารพระมงคลบพิตร 8 คน วัดหน้าพระเมรุ 8 คน วัดใหญ่ชัยมงคล 7 คน และ วัดพนัญเชิงวรวิหาร 7 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับที่เก็บข้อมูลจริง แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิธีของ ครอนบาช (อกินันท์ จันตะณี, 2550 : 87 ; อ้างอิงจาก Cronbach, 1974. **Essentials of Psychological Testing**. p. 142) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9225

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่กรอกเรียบร้อยแล้วจากผู้มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่วิหารพระมงคลบพิตร วัดหน้าพระเมรุ วัดใหญ่ชัยมงคล และ วัดพนัญเชิงวรวิหาร สถานที่ละ 96 คน เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ครบ 384 คน แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวม และค้นคว้ามาจากหนังสือ เอกสาร ตำราวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และเว็บไซต์อื่นที่เกี่ยวข้อง

การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 384 ชุด มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

1. ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยว และ ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้มาเที่ยว
2. ค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการของสถานที่ท่องเที่ยว และ ตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้อธิบายความเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการของสถานที่ท่องเที่ยว และ ตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว

4. ค่าสถิติ Independent Sample : t-test ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการของสถานที่ท่องเที่ยว และ ระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ จำแนกตามพฤติกรรมของผู้มาเที่ยว กรณีตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม

5. ค่าสถิติ One-way ANOVA (F-test) ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการของสถานที่ท่องเที่ยว และ ระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ จำแนกตามพฤติกรรมของผู้มาเที่ยว กรณีตัวแปรที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเปรียบเทียบจำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure

6. ค่าสถิติ χ^2 : Test of Independent ใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยว กับ แบบสอบถามตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยว โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ถ้าผลการทดสอบมีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือ “ไม่เป็นอิสระต่อกัน” สัมพันธ์กัน หรือส่งผลต่อกัน หรือพฤติกรรมของผู้มาเที่ยวแตกต่างกัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยวมีผลต่อพฤติกรรมของผู้มาเที่ยวแตกต่างกัน แต่ถ้าผลการทดสอบมีค่ามากกว่า 0.05 หรือ “เป็นอิสระต่อกัน” หมายความว่า ไม่สัมพันธ์กัน หรือไม่ส่งผลต่อกัน หรือไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยวไม่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้มาเที่ยว

7. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation analysis) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการของสถานที่ท่องเที่ยว กับ ระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว ซึ่งได้กำหนดการแปลความหมายค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ใช้เกณฑ์วัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (อกินันท์ จันตะนี. 2550 : 12)

ค่าสหสัมพันธ์ .01 - .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ค่าสหสัมพันธ์ .21 - .40 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ค่าสหสัมพันธ์ .41 - .60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค่าสหสัมพันธ์ .61 - .75 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

ค่าสหสัมพันธ์ .76 - .90 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง

ค่าสหสัมพันธ์ .91 - 1.00 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก